

Florii

Nicu Hăloiu

Florii

...

În ziua de Florii îmi culeg arvună,
Un ram din Lumina ce se naște,
Din ea să-mi pun pe suflet o cunună,
Să înviez și eu, de-aceste Sfinte Paște!

...

Un ram îmi iau, din salcia ce plânge,
Aplecată pe drumul plin de patimi,
Răscumpărarea lumii doar prin sânge,
Când cerul din Lumină face lacrimi!

...

E o bucurie scăldată în durere,
Ce duce către-al vieții blând ocol
Și la sfârșit de drum în Noaptea de-nviere
Mormântul Lui și-al nostru este gol!

...

O pace lină, se lasă de Florii,
Se pregătește moartea ca să moară,
Când Cel mort revine printre vii,
Iar pe Golgota, crucea va fi goală!

...

În ziua de Florii îmi culeg arvună,
Un ram din Lumina ce se naște,
Din ea să-mi pun pe suflet o cunună,
Să înviez și eu, de-aceste Sfinte Paște!